

JAARVERSLAG 2004

Beste Rederijkers, met enige vertraging, maar net als telkenjare is dit het verslag van één jaar activiteiten en vergaren 2004 was een jaar met hoogte- en dieptepunten, maar daarover moeten we nu niet beginnen trunten.

Wat voorbij is, is voorbij en keert niet om.
Waarom dan dit verslag ? 't Is eigenlijk een beetje stom.
Enfin, de gewoonte heeft zijn rechten,
laten we dit geval dus gauw beslechten

1. Januari - Marionettentheater Aalter

Op 13 januari gaan zo'n 50 mensen naar de marionetten kijken, waarvoor ze naar 't Slunsenkot in de Sprze in Aalter moeten wijken.
Erik Wille en zijn groep spelen er de herneming van 'Langst leeft, al' dat we al in 1993 zagen, in diezelfde sfeer van couleur locale.

Al was ik vast van plan om die sfeer nog eens te proeven, belette een snotvalling mij om naar Aalter te zoeven.
Van 't poppenspel weet ik verder dus geen ene reet,
en over 't verloop van die avond blijf ik dus totaal discreet...

2. Nieuwjaarsfeest

De 24ste januari staat ons nieuwjaarsfeest geprogrammeerd waarvoor we nog eens bij De Baere in Maldegem hebben gereserveerd.
Het loopt er allemaal op wieltjes, op de tonen van een salsa-band, we volgen er de gewone gang van zaken, u allemaal bekend.

Nieuwjaarswensen, jaarverslag, een verrassingsact en vereremerking van Eddy, Willy, Theo, als dank voor 25 jaren medewerking.
Disco Staf probeert na 't etentje de schwung erin te krijgen, en op de dansvloer gaan sommigen zichzelf overstijgen, met het gevolg dat ze nog een hele nacht liggen na te hijgen...
(van moeite wel te verstaan) geen sprake van dat ze hem omhoog konden...

3. Anne Frank

In februari vinden we in de gemeentenzaal een gepaste entourage. Voor een sober, maar stijlvol Achterhuis is dit perfecte camouflage. De encensering van Anne Frank is in deze troosteloze omgeving voor de spelers ideaal decor, heuse inspiratiebron, een waar beleving.

't Succes is groot en de toneelgroep ervaart enorme satisfactie, door d' uitverkochte zalen en een ongekende favorabele reactie. 't Is een herneming weliswaar, maar dat doet niets ter zake, zelfs bij televisie een beproefde tactiek om aan publiek te raken.

4. Yves Desmet

De Morgen is een krant als alle andere, met één verschil er loopt daar ene Yves Desmet, een vriendelijke albedil. Hij spuit op zowat iedereen en alles zijn strengste commentaren, en precies hij komt in maart de evolutie van de Vlaamse pers verklaren.

Gazettenpraat komt er niet uit, maar vanuit een zekere expertise, maakt hij van 30 jaar krantengeschiedenis een ernstig' analyse. Zonder Polspoel kan Desmet voortdurend zelf het woord behouden al zitten er in Het Kleitenhof die zich moeilijk kunnen houden.

En komt er uit zekere hoek toch een lastige interpellatie, dan redt geroutineerde Yves zich gladjes uit die situatie.

5. Willy Stevens

Een pijnpunt in het jaarverslag situeert zich in april, de maand van 't gras, als in 't jaarprogramma professor Plasschaert aangekondigd was. Maar door onoverkomelijke gezondheidsproblemen en dus niet kunnen, beslissen we om Willy Stevens, plaatselijk heemkundige, zijn zeg te gunnen.

Willy heeft over China's snelle opmars helemaal niets te zeggen, al had hij zijn voordracht net zo goed in 't Chinees uit kunnen leggen. Zijn monetaire historie met Gouden Leeuwen, Florijnen en Dukaten allerhande is dermate complex en gespecialiseerd dat ons hersenen dreigen te verzanden.

Toch wil ik Willy onze speciale dank en gemeente sympathie betuigen, en vooral zijn beslissing om niet in shorts te verschijnen, is toe te juichen...

6. Kroegentocht

12 jaar achterreke breng ik al verslag uit van de kroegentocht,
't is huilen met de pet op, maar 'k heb urenlang vergeefs gezocht
naar nieuwe, mooie woorden, andere manieren om de lof te zingen,
van weer diezelfde mensen, die Knesselare ieder jaar doen swingen...

Ook nu verloopt de kroegentocht op 7 mei voortreffelijk op alle fronten,
behalve op het weerfront : te koud, te nat volgens sommige mopperkonten.
Een tweede minpunt én gevolg van 't vorige, is een kleiner aantal participanten,
wat ook de omzet van ons fameuze Eirke tempert door een gebrek aan klanten.

De vraag die zich nu stelt, heb ik verweven in een lied,
het antwoord daarop echter, weet ik niet !

Wat zullen we doen met het blonde Eirke (3x)
Na de kroegento-ocht ?

Zullen we 't gebruiken in een stoofpot ? (3x)
't Moet toch anders kunnen...

Wat zullen we doen met het blonde Eirke (3x)
Na de kroegento-ocht ?

Zullen we 't aan Interbrew verkopen (3x)
zullen ze 't wel wilen ?

Wat zullen we doen met het blonde Eirke (3x)
Na de kroegento-ocht ?

Blijven we drinken tot het op is ? (3x)
't zal niet anders kunnen...

7. Avondwandeling ?

Op een mooie zaterdagmiddag in juni gaan we bij Roger Raveel op visite,
in Machelen-Zulte hebben ze een museum gebouwd voor deze levende mythe.
De meeste Rederijkers blijven liever thuis om te tuinieren of te zonnebaden,
en laten zich niet verleiden tot het maken van een schilderijenpromenade.

Ligt Raveel niet erg goed in de markt, of was het tijdstip slecht gekozen ?
We zijn met amper 25, zonder één van de twee 2 gidsen te kunnen lozen.
Best dat de waarde van Raveel niet aan het aantal Rederijkers wordt geschat.
Als het daaraan lag, had hij zijn museum aan de Leie misschien nooit gehad.

8. Autozoektocht

Zo om de twee jaar kruipen we op de 11de juli achter het stuur van onze wagen, om op mooie plekjes, riante vergezichten en leuke cafeetjes te gaan jagen. Ondanks de prijs van de benzine en niettegenstaande we vele kilometers vreten, tuffen we vrolijk rond om ons op het einde van de dag toch weer thuis te weten.

Luc en Dirk hebben dit jaar voor een parcours gezorgd in 't Brugse hinterland, maar, net als op de kroegentocht, is er ook nu allesbehalve gevaar voor zonnebrand. Toch kunnen we ervan genieten, en ondanks een foutje in de wegbeschrijving, raakt ieder veilig en op tijd in 't Kleitenhof voor barbecue en prijsuitreiking.

Toevallig hoorde ik laatst op Studio Brussel een nummertje spelen zò toepasselijk op die 11de juli, dat ik het met u wil delen
Opgedragen aan alle deelnemers en organisatoren,
en in 't West-Vlaams, maar dat mag u niet storen.

(RAP)

Het heet : Gaze Geevn...

We gaan d' er ip uut, we gaan d' er ip uut,
mee den otto, assan draai'n en noeis rechtuut.

in den otto en gaze geevn, ut den otto en gaze geevn
gaze geevn, gaze geevn, niet te weinig, niet te veele

We n'en gène tied, en we raokn nie voruut
we kriegén ip café uze pinte nie uut

in den otto en gaze geevn, ut den otto en gaze geevn
gaze geevn, gaze geevn, niet te weinig, niet te veele

We geevn vullen bak en we vullen alles in
en is 't nie sjuust, 't is kattengespin

in den otto en gaze geevn, ut den otto en gaze geevn
gaze geevn, gaze geevn, niet te weinig, niet te veele

We zien were tuus, en 't es tied vo' 't eet'n
Benny stoa gereed : hê je dad ol geweten

in den otto en gaze geevn, ut den otto en gaze geevn
gaze geevn, gaze geevn, niet te weinig, niet te veele

Me n'ên gène pries, 't es al joen schuld
en oed ne keer up, j'hed al genoeg geluld

in den otto en gaze geevn, ut den otto en gaze geevn
gaze geevn, gaze geevn, niet te weinig, niet te veele

GAZE GEEVN !

9. Jef Tavernier

Na het zomerreces komt in september ex-minister Tavernier ons spreken, over zijn federaal en Vlaams ministerschap, die allebei zijn verstreken. Samen met Agalev is hij groot geworden, gekrompen weer met Groen!, zodat de Jef het nu louter met zijn ministeriële herinneringen moet doen.

Veel ophefmakende affaires krijgen we van deze milieuridder niet te horen, waarschijnlijk te veel tact en te fatsoenlijk om in kletspraat te ontsporen. Een andere keer vragen we best eens Vera of Mieke, of een andere groene meid want 't is lang geleden dat er nog eens een vrouw kwam spreken in onze sociëteit.

Tenslotte wordt zelfs in de politiek de vrouwendiscriminatie weggewerkt, maar van emancipatie heb ik in deze Camere nog niet veel gemerkt.

10. Jan Cordonnier

Net als de vorige gast komt die van oktober ook door bemiddeling van Bart. Net als de Jef, heeft hij ooit Jan Cordonnier eens ontmoet in de supermarkt. Deze zaakvoerder van een forensisch laboratorium vol moderne technologieën, expliceert van naaldje tot draadje én met powerpoint-vertoning de strategieën

waarmee ze boeven, gedopeerden, junkies of natuurlijke vaders demaskeren. Bedenk, broeders van deze Camere, vooraleer op 't slechte pad te marcheren, dat de wetenschap u ten allen tijde kan traceren, omdat u bij uw misdaad te veel ging transpireren, op de bril wat druppels naliet bij het urineren, of uw tandafdruk op een steeltje schorseneren...

11. Michel Vereecke

In november krijgen we het levensverhaal van een gewone mens in anekdoten, Michel Vereecke, oud-leraar, muzikant en duiker komt hier zijn ziel ontbloten. 'Humor en verdriet in het onderwijs', zo luidt de titel van zijn voordracht, Niet meer dan een glimlach, maar ook geen traan, is wat zijn story opbracht.

Eigenlijk had ik het kunnen weten, net als alle anderen die 't jonge volk doceren, dat een doorsnee burger weinig geeft om de dingen die op een school passeren. Waarom zou 't leven van een schoolvos de mensen meer doen lachen of beroeren? Verdriet en humor vind je ook in 't leven zowel van boeren als van hoeren.

12. Sint-Eooi

Op zaterdag zeventwintig november, wordt Sint-Eloois patroonsfeest gevierd, waarvoor we in 't Kleitenhof een aperitiefconcert en een receptie hebben versierd. Als speciale gaste engageren we ene Kathleen Vandenhoudt, zangeres met naam maar Vrouwe Fortuna heeft voor ons een verrassing in petto, heel onaangenaam.

Een ziekenhuisopname belet Kathleen te komen, dus : wat nu gezongen ? Gelukkig is er Maria, die zich de naam herinnert van een ouwe jongen die redelijk muziek kan maken : Freddy Couché redt ons uit de brand, en in laatste instantie komt hij wat jazzy nummers spelen met zijn band.

Voor Maria zou ik nu het 'Ave Maria' willen zingen... maar gezien de kans dat ze mij dan gaat bespringen,... omdat ze 't oppakt als affront, houd ik wijselijk maar mijn mond.

13. Alg. Ledenvergadering

Op de Algemene Vergadering afwezig, zeg maar, wegens force majeure en niet in staat om volks te spelen, eindig ik dit jaarverslag nu in mineur. Naar 't schijnt een aangename avond waaraan een wedstrijd was verbonden, maar bij gebrek aan informatie moet ik dit item woordeloos afronden.

Tenzij, tenzij ik u nog een gedicht laat horen, als hommage aan het spel en ook aan Hannelore een oud-lief van mij in puberale tijden van pukkelige jongens en van speelse meiden

Getiteld : Als ik aan jou denk, Hannelore...

Nog steeds denk ik aan jou, mijn liefste Hannelore,
zoals wij samen speelden,
vol hartstocht, en dat we ons geen ogenblik verveelden.
Terwijl de wind je haren streelde,
het zonlicht op je wangen straalde,
mijn handen in je bloes verdwaalden.

Nog steeds denk ik aan jou toen, Hannelore,
nog steeds voel ik die muilpeer om mijn oren...

Dank u, ik heb gezegd.

JM, griffier